„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 176. Czwartek 1. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 1. sierpnia. Sułtan przybył wczoraj wieczór, przyjmywany przez władze z wielką uroczystością.

Paryż. 31. lipca. „Patrie“ pisze: Francya i Prusy nieżyczą sobie wojny. Francya niemoże rozpoczynać wojny z Prusami, chyba na wypadek napadu lub wyraźnego naruszenia praw swoich. Prusy niemogą wytaczać wojny przeciw Francyi, chyba że zdecydowane są narazić się na utratę owoców pięćdziesięcio letnich usiłowań politycznych i trzymiesięcznych krwawych zwycięstw.

„Patrie“ donosi, że Cesarz austryacki z Cesarzem Napoleonem odwiedzi obóz pod Chalons, poczem obadwaj Cesarze przybędą do Paryża, gdzie przygotowują się wielkie uroczystości. Cesarz Napoleon odjedzie potem do Biarritz, dokąd przybędzie nie Bismark, lecz bar. Beust, który tam tydzień jeden zabawi. „Constitutionnel“ donosi, że Cesarz Napoleon objawił Cesarzowi austryackiemu życzenie wynurzenia mu uczuć sympatyi po strasznej katastrofie mexykańskiej, w skutek tego umówiono się, że oboje Cesarstwo francuscy w ścisłem incognito na 48 godzin przybędą do Salcburga.

Część urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie przeniósł adjunkta sądowego Maryana Jachimowskiego z Sambora do Złoczowa, a adjunkta sądu powiatowego Emila Nemethy z Sieniawy jako adjunkta sądowego do Sambora, na ich własną prośbę: nadto mianował aktuaryusza sądu powiatowego w Żmigrodzie Samuela Kwaśnickiego adjunktem sądu powiatowego w Sieniawie, tudzież następujących aktuaryuszów sądów powiatowych adjunktami sądowymi przy sądach, a mianowicie: Antoniego Witosławskiego w Brodach, Zygmunta Rutkowskiego w Lutowisku, Zygmunta Olpińskiego w Glinianach dla sądu obwodowego w Samborze; Jana Noire w Tłumaczu dla sądu obwodowego w Stanisławowie, Oswalda Mochnackiego w Przemyślanach dla sądu krajowego we Lwowie, nakoniec auskultanta sądowego w Czerniowcach Wacława Jastrzebskiego dla sądu obwodowego w Samborze.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najłaskawiej najwyższym dyplomem wynieść Franciszka Sleczkowskiego, majora przy 10. pułku piechoty hr. Mazuchelli do stanu szlacheckiego państwa austryackiego z nadaniem przydomku Pobój.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Ogólna suma monety zdawkowej papierowej wydanej z końcem czerwca 1867, wynosiła (włącznie z zapasami znajdującemi się w wszystkich kasach państwa i na przesyłce z jednej kasy do drugiej) wartość 10,792.088 złr. w. a.

Wiedeń, 27. lipca 1867.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Dnia 28. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXXIX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 99. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 17. lipca 1867 względem przeniesienia pruskich urzędów celnych połączonych z austryackiemi urzędami celnemi w Jägerndorf i Waisswasser do Peterwitz i Kamitz, a połączenia pruskiego urzędu celnego w Rasselwitz z austr. pobocznym urzędem celnym w Hotzenplotz.

Nr. 100. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wojny, sprawiedliwości, wyznań i oświecenia z 22. lipca 1867. względem spraw małżeńskich rezerwistów stale urlopowanych i nie zostających w czynnej służbie; ważne dla Czech, Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświecińskim i Zatorskiem i W. księstwem Krakowskiem, Królestwa Dalmacy, Arcyksięstwa Austryackiego poniżej i powyżej Anizy, księstw Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Salzburga i Bukowiny, Markgrafstwa Morawii, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, Krainy, Vorarlbergu, uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, Markgrafstwa Istryi i miasta Tryestu z obwodem.

Nr. 101. Ustawa z 25. lipca 1867 o odpowiedzialności ministrów dla krajów i królestw w Radzie państwa reprezentowanych; ważna dla Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austryi poniżej powyżej Anizy, Salczburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski tudzież miasta Tryestu z obwodem.

Część nieurzędowa.

Dnia 27. b. m. uwiadomił Jego Excel. jenerał-adjutant Najjaśniejszego Pana hr. Bellegarde burmistrza wiedeńskiego dr. Zelinkę, że Jego ces. Mość Sułtan turecki gotów jest przyjąć w audyencyi w niedzielę o godzinie 1 w południe deputacyę rady miasta Wiednia. W skutek tego uwiadomienia udał się dr. Zelinka d. 28. w południe na czele deputacyi do Schönbrunnu, gdzie deputacyę przyjęli i do sali audyencyonalnej wprowadzili pierwszy mistrz ceremonii Jego Exel. Kiamil Bey i c. k. radca dworu br. Hammer.

Po krótkiem oczekiwaniu wyszedł Sułtan z dalszych pokojów z synem swoim, mając przy boku swoim Jego Exel. ministra Fuad Baszę i kilku innych dostojników. Po uniżonych ukłonach miał dr. Zelinka następującą przemowę do Jego ces. Mości:

„Jestem niewymownie uszczęśliwiony, że mogę Waszą ces. Mość powitać w Wiedniu w imieniu reprezentacyi gminy i całej ludności, wyrażając przy tej sposobności uczucia najszczerszej sympatyi. Przywiązuję tem większą wagę do tej chwili, o ile że Wasza cesarska Mość jesteś pierwszym władcą Turcyi, który wstępuje w mury Wiednia i ponieważ Turcya w tem stuleciu, szczególnie w ostatniej wojnie francuskiej w dobrem zostawała sąsiedztwie z Austryą, co tém było pocieszniejsze, że inne zachowanie się Turcyi mogłoby było być niebezpiecznem. Przedewszystkiem czuję się obowiązanym wyrazić Waszej ces. Mości podziękowanie za to, że tylu Wiedeńczyków mających stosunki handlowe z Konstantynopolem, cieszą się opieką rządu tureckiego i znajują najprzyjaźniejsze przyjęcie. Proszę Waszą ces. Mość, abyś Wiedeńczykom raczył najłaskawiej i nadal nie odmawiać tej opieki.“

Sułtan widocznie uradowany tą przemową odpowiedział co następuje:

„Od wstąpienia w granice monarchii austryackiej aż do Wiednia doznałem od Jego ces. król. Mości jako też i od mieszkańców wszystkich okolic a szczególniej Wiednia tyle uprzejmości i tylu dowodów szczerej sympatyi, że czuję się obowiązanym objawić panu panie burmistrzu moją wdzięczność.“

Sułtan zwrócił się raz jeszcze do burmistrza zadając mu kilka pytań, poczem deputacyę pożegnał.

Komisya izby deputowanych Rady państwa do obrady nad projektem ustawy karnej odbywa codziennie posiedzenia, na których bywa także obecny Jego Exc. minister sprawiedliwości. Na posiedzeniu w d. 27. lipca debatowano nad paragrafami względem zastosowania ustawy w wypadkach, gdy jeden przestępca popełni kilka czynów karygodnych zwłaszcza przy kradzieżach i §§. 29 i 30 projektu rządowego zmieniono.

Przy rozdziale o sposobach karania a osobliwie o wykonywaniu kary śmierci wywiązała się zajmująca debata, w której zastanawiano się nad rozmaitemi sposobami odbierania życia w innych krajach i użyte w projekcie rządowym wyrażenie, że kara śmierci ma być wykonywana maszyną, zmieniono dla uogólnienia, że kara śmierci ma być wykonywana przez stracenie. Następnie naradzano się nad kwestyą wyżywienie przestępców i uznano, że skoro kary cielesne i kajdany mają być zniesione, wyżywienie nie powinno już być takie, o jakie stara się ubogi ale pracowity człowiek dla siebie i swojej rodziny. Odnośne wnioski dep. Mende poparło kilku deputowanych.

„Debatte“ z dn. 29. z. m. pisze: Jak nam doniszą z pewnego źródła, mają się delegowani węgierskiego sejmu zebrać pomiędzy 4. a 6. sierpnia w Budzie, a 8. zbierze się stanowczo regnikolarna deputacya w Wiedniu. W gmachu dawniejszej węgierskiej kancelaryi nadwornej w dzisiejszym urzędzie ministra hr. Festetics urządzona już została stosowna sala, w której będzie obradować deputacya plenarna. W gmachu przybocznym w dawniejszej nadwornej kancelaryi siedmiogrodzkiej, będą odbywać deputowani węgierscy osobne narady.

Pruskie dzienniki polityczne zapełniają swoje kolumny doniesieniami i rezonowaniem o dyplomatycznych oświadczeniach, które ostatniemi czasy nadeszły z Kopenhagi i Paryża do Berlina. Treść duńskiej depeszy zdaje się, że została dosyć dokładnie zanalizowaną. Duński rząd, jak piszą z Berlina do bruxelskiego „Norda“, miał powtórnie rozwinąć swoje dawniejsze zapatrywanie się na kwestyę gwarancyi, utrzymując, że duńskie ustawy dają dostateczną opiekę mieszkającym w Danii Niemcom. Zaś co do udziału Danii w oznaczeniu granic terytoryum mającego być oddanem, o czem jest mowa w nocie pruskiej, uważa odpowiedź duńska, że postanowienia traktatu pragskiego zabraniają Danii wziąść inicyatywę, musi więc oczekiwać odnośnych propozycyi od Prus. W końcu oświadcza nota, że rząd duński gotów jest wejść w dalsze układy z Prusami. Podobnie opiewa analiza, którą podaje „Patrie“, a którą ministeryalna „Nordd. Allg. Ztg.“ uważa za trafną co do głównych punktów. Rząd duński nie odrzuca bezwarunkowo żądań Prus, odwołując się jednak do niemożności naznaczyć poddanym niemieckim w obec władz inne stanowisko jak poddanym duńskim, uważa za rzecz konieczną, aby Prusy dokładnie opisały, jakich żądają gwarancyi. Żądania Prus byłyby następnie rozebrane w Kopenhadze i nadanoby im formę ustaw, aby mogły być wcielone do księgi ustawodawstwa duńskiego, przezco uniknęłoby się tej różnicy w stanowisku obywateli państwa, która może się stać zaporą w działaniu władz duńskich i szkodliwą dla porządku publicznego w Królestwie. „Patrie“ nadmienia jeszcze także, że nota ta udzielona została wszystkim mocarstwom wielkim. „Nordd. Allg. Ztg.“ uważa za błędne wersye tych wszystkich dzienników, które łączą treść noty z kwestyą graniczną. O linii demarkacyjnej nie ma tam wcale mowy.

Oświadczenie „Monitora“ zaprzeczające, jakoby gabinetowi berlińskiemu miało być ze strony Francyi przedłożona jakaś nota w sprawie północnego Szlezwiku, jest przedmiotem żwawych rozpraw dla dzienników pruskich. Pomimo powtórnych objaśnień „Monitora“, utrzymują one powszechnie to przekonanie, że zaprzeczenie „Monitora“ ma charakter czysto formalny i kładzie główny nacisk na to, że żadna nota nie została oddaną. Z pewnem rozdrażnieniem popierając to zapatrywanie się pisze „Berl. B. Ztg.“: W rzeczy samej poseł francuski pomienioną notę „Monitora“ tylko odczytał panu Thile, co jest formą rokowań dyplomatycznych używaną wprawdzie, ale która zawsze świadczy o przekonaniu mocarstwa, które jej używa, że treść komunikowanej w tej formie noty jest drażliwą i w danym razie może być kompromitującą. Oddana więc nie była nota pana Moustier tutejszemu gabinetowi, ale czyż ta okoliczność pozbawia mieszanie się francuskiego gabinetu w sprawy północnego Szlezwiku charakteru prowokującego i niepokojącego? „Monitor wieczorny“ powiada dalej, że potwierdzanie takiego faktycznie nieprawdziwego doniesienia ma niestety te skutki albo może nawet ten cel, aby u publiczności najfałszywsze wywołać pojęcia o stosunkach istniejących pomiędzy oboma rządami“: jest to więc tylko wyrzut dla gazet niemieckich, które podały wiadomość o nocie pana Moustier, który świadczy tylko o tem, że rząd francuski stara się zsunąć ze siebie winę prowoka-

cyi, ale staranie to będzie daremne, gdyż środki są aż nadto przeźroczyste. Zarzucanie prasie niemieckiej tendencyi prowokacyjnych przeciw Francyi, podczas gdy ta podaje fakt nieulegający żadnej wątpliwości, pomimo zuchwałych zaprzeczeń „Monitora“. daje się łatwo domyśleć jakie za tem ukrywają się cele.

W senacie francuskim na posiedzeniu w dniu 28. lipca książę Persigny miał mowę w duchu konstytucyjnym. Po nim zabrał głos senator bar. Dupin, skreślił historyczny obraz przeszłości Prus i rzekł: Prusy utworzyły naprzeciw Francyi związek północny z celami zaczepnemi. Mowca konstatuje pychę Prus, i nie sądzi, aby ich potęga utrzymała się po osiągnięciu rezultatów. Spodziewa się, że nadejdzie chwila stanowcza, w której wielkie państwa połączą się, aby zażegnać niebezpieczeństwa przyszłości, aby państwu pruskiemu nałożyć propozycye przyjąć się mające. Dopiero wtedy będzie można ograniczyć wydatki na budżet wojenny, dopiero wtedy Francya i inne narody będą szczęśliwsze i wzbogacą się w spółzawodnictwie pokojowem. Po zawotowaniu budżetu sesya senatu została zamknięta.

Poseł włoski Nigra odjechał dnia 27go.

„Patrie“ pisze, że rząd włoski przekonał się sam o nieprawdziwości ogłaszanych wersyi względem jenerała Dumont. Tenże dziennik zapewnia, że rząd rosyjski co do tłomaczenia i wykonania art. V. pokoju pragskiego oświadczył się w duchu noty duńskiej.

„Presse“ sądzi, że wszyscy wyżsi urzędnicy poselstwa włoskiego zostaną zmienieni.

„Monitor“ pisze: Rozmaite dzienniki francuskie i zagraniczne ogłaszają wiadomości, które mogłyby szkodzić operacyom handlowym i przemysłowym i je niepokoić. Mówią, że nasze międzynarodowe stosunki są naprężone, i obudzają przeczucie wcześniej lub poźniej nastąpić mających niepokojów. Głoszą, że mają być założone dwa obozy, i roznoszą wieści o przygotowaniach wojskowych. Pogłoski te są bezzasadne a powstawanie i rozszerzanie ich zawdzięcza kraj tylko nieprzyjaźnym namiętnościom interesowanym spekulacyom i godnej pożałowania łatwowierności. Prawdą jest, że rząd Cesarza nie jest w kolizyi co do żadnej kwestyi dyplomatycznej, któraby mogła zmienić jego pokojowe i przyjaźne stosunki z innemi mocarstwami.

Gabinet florentyński przedsięwziął środki energiczne dla ochrony granic papiezkich, konwencya wrześniowa będzie wykonana i nie będzie założony żaden obóz ani w głębi kraju, ani na granicy. Popisowi z 1860 i 1861 roku zostali puszczeni do domu, zatem od 1. czerwca armia czynna składa się z czterech kontyngensów 1862 do 1865. Kontyngens 1866 roku będzie powołany z końcem sierpnia, ale jest zamiarem rządu rozpuścić jednocześnie klasę wieku 1862. Liczba koni pomnożyła się znacznie przez zakupno w kwietniu, ale minister wojny postanowił rozdać włościanom 8 do 10.000 sztuk, i wykonanie tego środka już się rozpoczęło.

Rząd tuszy, że te oświadczenia rozproszą niepewność, która zawładnęła opinią publiczną.

W izbie włoskiej na posiedzeniu w d. 27. b. m. Ratazzi zażądał przy artykule XVII. projektu ustawy względem likwidacyi dóbr kościelnych, upoważnienia do emisyi 400 milionów renty mających posłużyć do spłacenia dóbr kościelnych. Sądzi, że ta emisya uskuteczniona w kraju mało niżej pari będzie umorzoną, przez sprzedaż tych dóbr. Ratazzi żąda wotum zaufania od izby, która okazuje, że czuje głęboko potrzebę zaradzenia nieszczęśliwym stosunkom kraju. Żądanie Ratazzego przyjęto z oznakami przyzwolenie poczem Ratazzi przedstawił potrzebę przerwania posiedzenia dla zbadania stawionego przez niego artykułu. Po półgodzinnej przerwie sprawozdawca Ferraris oświadczył, że komisya przyjmuje artykuł względem upoważnienia rządu do emisyi renty pięć procentowej w takiej sumie jaka będzie potrzebną do uzyskania 400 milionów kapitału. Żąda aby emisya była przedsiębrana w miarę potrzeby i aby nastąpiła po żądanem już przez komisyę przyzwoleniu 80 milionów podatków.

Izba odroczyła obradę do następnego posiedzenic w dn. 28. lipca, na którem przyjęto art. XVII. ustawy względem sprzedaży dóbr kościelnych w następującej osnowie: Upoważnia się rząd 1) do emisyi renty 5procentowej dla uzyskania sumy 400 milionów w terminach i takiemi środkami, jakie uzna za stosowne; 2) tytuły renty będą przyjęte według wartości nominalnej na rachunek ceny kupna dóbr kościelnych. Pierwsza część artykułu, do której ministeryum zażądało wotum zaufania, przyjętą została 255 głosami przeciw 41, druga 265 głosami przeciw 15, a nakoniec cały projekt ustawy względem sprzedaży dóbr kościelnych 204 głosami przeciw 58.

Prefekt neapolitański margrabia Gualterio podał się do dymisyi; miejsce jego zajął jenerał Jaques Durando.

W prowincyach rosyjskich nad granicą Chin i Azyi centralnej zmienioną została administracya cywilna i wojskowa w skutek utworzenia gubernatorstwa jeneralnego i okręgu wojskowego w Turkestanie. Zasady reformy są następujące: Jedność administracyi cywilnej i wojskowej, i poruczenie administracyi wewnętrznej krajowcom z pośrodka ludu wybranym. Jenerał adjutant Kaufmann został mianowany jeneralnym gubernatorem Turkestanu.

Zawarcie ugody co do sprzedaży kolei moskiewskiej nastąpi dopiero po powrocie ministra skarbu.

Kronika.

Ze Lwowa idzie na Mikołajów, Rozwadów, Stryj, Skole, Klimiec, rozpoczęty przed 80 laty, z przerwami budowany, w latach 1818 i 1819 ukończony gościniec ku granicy węgierskiej, prowadzący na Werecko do Munkacza. Gościniec ten był przez wiele lat o tyle ważniejszym, o ile że przez dalej na wschód położone Karpaty na przestrzeni 40 mil nie było żadnej drugiej podobnej drogi komunikacyjnej z Węgrami. W Stryju przerzyna ten gościniec, drugi główny trakt handlowy idący z Biały przez góry, który przechodzi przez rzekę Stryj przez wielki most. Od Stynawy Niżnej gdzie rzeka Stryj uchodzi w równinę, aż poniżej Stryja prowadzony jest ten gościniec w niewielkiem oddaleniu od rzeki po pod wsie Hurnie, Lubieńce, Koniuchów, Duliby i Grabowiec, a dla znajdującego się w pobliżu w łożysku rzeki doskonałego szutru wymaga bardzo małych kosztów na utrzymanie.

Na początku ostatnich lat 30 zwróciła się rzeka Stryj ku drodze w pobliżu Konichowa i podsuwała się ku niej coraz bliżej. Przez dwadzieścia lat starała się zwierzchność drogowa rzekę odwrócić, a gdy taż wreszcie drogę podmuliła i na przestrzeni kilku set sążni zniszczyła, wydano na budowanie tam i coroczne poprawianie tychże już przeszło 24.000 złr. nie osiągnąwszy pożądanego skutku. Narobiło to wiele hałasu i ze strony władz politycznych uznano za najstosowniejszą rzecz, na co się także i technicy zgadzali, opuścić tę drogę i zbudować nową dalej od rwącej rzeki na terenie wyższym odgraniczającym dolinę. Na podstawie nalegających przedstawień zezwoliło ministerstwo na tę budowę zaliczkę 30.000 złr. i rozporządziło przysłanie planu budowy.

Gdy jednakże w lecie roku 1852 dla obejrzenia wszystkich budowli drogowych i wodnych nad Stryjem w ciągu lat uskutecznionych i dla pertraktacyi konkurencyjnej, wysłany został c. k. nadinżynier Kutschera, zwrócił tenże uwagę swoją także na ową przerwę gościńca pod Koniuchowem, a przekonawszy się, że rzeka Stryj od tego miejsca do miasta Stryja na przestrzeni jednej mili ma 66 stóp spadku, że pod Koniuchowem jej brzegi wysokie są tylko 4 stopy, a woda często 10 stóp wysokości dosięga, nadto, że od Koniuchowa do Stryja ciągną się same niziny, pokrajane staremi łożyskami rzeki, w które rzeka w czasie wezbrania łatwo mogłaby się przelać i wsie Duliby i Grabowiec oraz miasto Stryj zatopić i zniszczyć a przytem wielki most nu Stryju obejść — postanowił tenże nadinżynier rzekę za pomocą przekopu w najniebezpieczniejszem miejscu niezwłocznie sprowadzić. Już w najbliższej wiośnie wziął Stryj przewał w kierurku owego przekopu. Opuszczone łożysko powoli zamuliło się tak, że po kilku latach z niemałą radością okolicy gościniec w pierwotnym swoim kierunku mógł być zrestaurowany, w którym dotąd nie uszkodzony istnieje. To sprowadzenie rzeki kosztowało tylko 1000 złr. podczas gdy kosztorys owego przebudowania drogi na 74.000 złr. był obliczony.

(Wypadki miejscowe.) W nocy z 28. na 29. z. m. włamali się złodzieje do cerkwi św. Onufrego i skradli kielich srebrny, 4 lichtarze mosiężne, i z dwóch skarbonek około 45 złr. w gotowiźnie.

(Nabożeństwo żałobne po ś. p. Cesarzu Maxymilianie) odprawionem zostało dnia 30go lipca w Stanisławowie i w Gródku w obecności c. k. urzędników miejscowych, wojska i licznego zgromadzenia ludności.

(Wypadki na prowincyi.) W Łowisku, w pow. Nisko, dnia 25go z. m. utonęło w stawie dziecko 4letnie. Na gościńcu z Budzanowa do Wierzbowiec, w pow. Czortkowskim, dwaj urlopnicy pobili i poranili dnia 18go z. m. w nocy włościanina z Mogielnicy, który w skutek tego umarł. W Skorodyńcach, w tymże powiecie, dnia 27go z. m. utonął w Serecie parobek 20letni.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędów powiatowych w Żywcu 63 złr. 5 c., w Brzozowie 4 złr.

(Apartamenta J. C. M. Sułtana w Schönbrunnie.) Sułtan zajmuje w Schönbrunnie pawilon napoleoński, to jest tę część zamku, która jest przeznaczona tylko dla gości. Ponieważ pierwotnie przyjazd Sułtana był zapowiedziany na wtorek wieczór, ozdobiono wielka salę obrzędów zwierciadłami i żyrandolami z światłem jarzącem, aby Sułtana poprowadzić do jego apartamentów przez wspaniale oświetloną salę. Pokój chiński służy Sułtanowi do przyjmowania odwiedzających go, druga sala na audyencye, a pokój indyjski urządzono na sypialnię. Łóżko Sułtana jest całkiem pojedyńcze, urządzone po europejsku, jak w ogóle w całem umeblowaniu małe tylko przedsięwzięto zmiany. Obok jest pokój do pisania, gdzie na pięknie rzeźbionem biurze leżą wszelkie materyały piśmienne, papier z winietą „Schönbrunn“. Z tego pokoju przechodzi się do łaźni; ale i ta nie jest urządzona na sposób wschodni; stoi tam tylko wanna powleczona płótnem śnieżnej białości. Dla syna Sułtana i obudwu książąt przeznaczono apartamenta parterowe, i urządzono je podobnie jak pomieszkanie Sułtana. Syn Sułtana sypia na tem samem łóżku, na którym spoczywał nieszczęśliwy Cesarz Maxymilian, będąc tu ostatnim gościem. Obadwaj książęta zajmują dawne pomieszkanie J. C. M. Arcyksięcia Rudolfa.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 31. lipca.

Efekta: Akcye kolei galic. Kar. Ludwika po 200 złr. m. k. 218.50. Obligi indemnizacyjne Galicyi wschodniej i zachodniej 66.80 płacą, 67 żądają. Obligi pożyczki głodowej z r. 1866 po 7% 99.90. Obligi pierwszeństwa kolei galic. Karola Ludw. II. emisyi 94.75—95. Ruble rosyjskie papierowe 1.74½. Towary: Pszenica 1 korzec 170 ℔ 9.70 złr. Żyto 165 ℔ na wrzesień 8.10, 160 ℔ 5.50—6 złr., żądają za najwyborniejsze 6.50. Para (pszenica 170 żyto 160 ℔) na październik 13 złr.

Ostatnia poczta.

Paryż, 29. lipca. „Patrie“ pisze: Prawdą jest, że wykonanie pokoju pragskiego doprowadziło do wzajemnych negocyacyi pomiędzy gabinetem berlińskim a reprezentantami głównych mocarstw; ale to stało się jeszcze przed dwoma miesiącami, w czasie gdy między Danią a Prusami wymienione zostały pierwsze depesze. Podobnież prawdą jest, że Francya i Rosya oddzielnie oświadczyły, jak się na rzeczy zapatrują, że przed kilkoma dniami podsekretarz stanu Thile, który zastępuje pana Bismarka, przyjmował reprezentantów Francyi i Rosyi i że na jednej z tych konferencyi sekretarz legacyi Lefevre, zastępujący nieobecnego p. Benedetti miał sposobność wypowiedzieć zdanie swojego rządu o ostatniej odpowiedzi Danii. Zresztą nic nie uczyniono. Ani żadne kroki dyplomatyczne ani zachowanie się Francyi i Rosyi nie usprawiedliwiają rozszerzanych przez dzienniki pogłosek.

Kopenhaga, 29. lipca. Podróż francuskiego ministra handlu p. Behic nie ma znaczenia politycznego. Pojechał on dziś do Malmoe i zwiedza Szwecyę i Norwegię.

Londyn, 29. lipca. W izbie niższej Derby i Griffith zapytywali czy rząd francuski czynił jakie przedstawienia Prusom z powodu ich żądania gwarancyi dla bezpieczeństwa Niemców w północnym Szleswiku, jako warunku wykonania artykułu V. pokoju pragskiego i czy Anglia wypowiedziała swoje zdanie co do tego przedmiotu. Stanlej odpowiedział, że wprawdzie robiono oświadczenia, ale z powodu ich drażliwości nie może udzielić żadnych szczegółów. W czasie właściwym będą one przedłożone parlamentowi.

Florencya, 29. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby Ratazzi odpowiedział na interpelacyę Fariny, że rząd dotrzyma sumiennie swoich zobowiązań względem wierzycieli, i nigdy nie przedsięweźmie konwersyi ani redukcyi renty.

Rzym, 20. lipca. „Giornale di Roma“ zaprzecza wiadomości dzienników włoskich, że w Rzymie aresztowano 210 osób; wiadomość ta jest całkiem bezzasadna, gdyż w Rzymie nie było żadnych aresztowań politycznych.

(Telegramy „Czasu“.)

Tryest, 29. lipca. Królowa belgijska odjeżdża dziś wieczór do Wiednia, zabrawszy z sobą Cesarzową Karolinę mexykańską.

Paryż, 29. lipca wieczór. „La France“ dziś wieczór powtórzywszy notę „Monitora“ dzisiejszego, powiada: Uspokojenie umysłów wtedy tylko nastąpi zupełnie, jeżeli postawa gabinetu berlińskiego odpowiadać będzie usposobieniom i lojalnym zamiarom gabinetu tuileryjskiego, jeżeli pruski „Staatsanzeiger“ równie będzie wyraźnym jak „Monitor“ francuzki. Francya pragnie pokoju i szczerze przyjmuje stan rzeczy stworzony w Niemczech wypadkami. Ale potrzeba, aby Prusy pozostały w granicach pokoju praźskiego, aby nie myślały o żadnych więcej zdobyczach. Aż do bitwy pod Sadową, wielkie wojny, w których Francya główną odgrywała rolę, nie miały innego celu, jak przywrócenie równowagi europejskiej, żadnego innego rezultatu, jak oswobodzenie ludów. Z pod Solferino, z pod Sebastopola powróciliśmy ze zwycięztwem a bez zdobyczy, z chwałą a bez zaciemniającej ją żądzy. Od Sadowy zdobycze stały się nagroda chwały wojennej; zabierano przemocą państwa, znikały udzielne trony, wypędzano dynastye, a przemoc tryumfująca zajęła miejsce pokonanego prawa publicznego. Jeżeli moralność ma swoje prawa, to i polityka ma swoje konieczności. Z tego więc powodu Francya nie będzie wracać do stanu rzeczy stworzonego pokojem prażskim, pozwoli Prusom założyć swój Związek połnocny po Men, jak im się będzie podobało. Ale choćby nawet pod zagrożeniem własnego upadku nie dopuści, aby Prusy panowanie swoje szerzyły dalej w Niemczech, aby zajęły miejsce Bawaryi, aby się posunęły do Landau i aby u granicy naszej ciężyły całym naciskiem niezbędnie zaczepnej dyktatury wojskowej.

Paryż, 29. lipca wieczór. „La Patrie mówi: Prawdą jest, że wykonanie traktatu pragskiego doprowadziło do układów między gabinetem berlińskim a repre-

zentantami mocarstw, ale to stało się przed dwoma miesiącami. Prawdą jest również, że Francya i Rosya dały poznać swoje zapatrywanie się, że przed kilkoma dniami p. Thile zastępując hr. Bismarka przyjmował reprezentantów francuskiego i rosyjskiego, i że wśród jednej z tych rozmów p. Lefevre zastępując Benedettego mógł przedstawić sposób widzenia swojego rządu mającego wiadomość o ostatniej odpowiedzi duńskiej. Zresztą nic się nie stało. Ani ten krok dyplomatyczny ani też postawa Francyi i Rosyi nie usprawiedliwiają i nie wyjaśniają pogłosek dziennikarskich.

Dnia 31. lipca 1867 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

26. 89. 37. 7. 76.

Następne ciągnienia przypadną w d. 10. i 24. sierpnia 1867.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Aus der Gesellschaft,“** dramat w 4 aktach, po raz pierwszy. Ostatni występ p. Sonnenthal.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. lipca.

Hotel George: PP. Kutkowski Apolinar, z Hawłowic. — Sergentow Karol, c. ros. oficer, z Rosyi.

Hotel europejski: Lityński Edmund, z Litwinowa.

Hotel Langa: Kreuter Jan, c. ros. jenerał, z Radziwiłowa. — Wilde Karol, c. k. porucznik, z Jozefstatu. — Reutel Alex., c. ros. podporucznik, z Kijowa. — Cziuka Kostaki, z Jas. — Tychocki Zygmunt, z Kijowa.

Hotel angielski: Hr. Karnicki Teodor, z Wolczuch. — Frank Ferdynand, z Nahaczowa. — Torosiewicz Mik., z Połtwy. — Swiderski Wiktor, z Kijowa.

Hotel pod białym koniem: Br. Brückmann Xawery, z Wołoszczy.

Pod nr. 176 2/4: Niezabitowski Quirin, z Płuhowa.

Hotel pod Tygrysem: Falkowski Mich., z Głuchowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. lipca.

PP Ks. Balsch Eugen, do Wiednia. — Botes Anastazy, do Krakowa. — Brzozowski Wiktor do Załucza. — Czuczawa Krzysztof, do Wierzbowiec. — Kamounoszeski Jan, do Krakowa. — Kronstein Hip., do Sambora. — Munter Herman, do Waniowa. — Wilczyński Jan, do Kijowa. — Fanton-Verragon Mich., jenerał, do Rosyi. — Rosco-Bogdanowicz Stan., do Pragi. Prek Tad., do Sielca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30 i 31. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324.73	+ 12 4	76.8	zach. sł.	6
2. god. po poł.	324 15	+ 17.4	56.8	„ „	10
10.god. wiecz.	324.33	+ 13 2	75.0	„ „	10
7. god. zrana	''' 324.29	+ 12.2	76.4	zach. sł.	10
2. god. po poł.	323.93	+ 14.8	58.8	„ „	10
10.god. wiecz.	323 99	+ 10 4	80.2	„ „	2

Wieczorem deszcz 1.· ·10.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 31. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	01	6	07
Dukat cesarski	„	6	04	6	10
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	30	10	47
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	72	1	75
Talar pruski	„	1	87	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	33	80	—
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	32	83	99
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	80	67	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	68	68	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		217	33	219	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	—	174	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27 lipca

1. Długi publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
5% Pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67 —	67 50
od kwiet. do października po 5%	67 —	67 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 —	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 75	82 —
Metaliki po 5%	57 25	57 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138 —	139 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	138 —	138 50
Przez. do wyl. z r. 1854	73.—	74.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 40	87 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł	90 —	91 —
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	75 50	75.70
Renty Como po 42 lir. aust.	18.25	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	89.50	90 —
Węgier	68 —	68 50
Galicyi	66 50	67 —
Siedmiogrodu	64.—	65 50
Bukowiny	65 —	66 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99. —	99 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	697.—	699.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	178.20	178 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	614.—	617.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105.50	106 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1680.—	1685.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	226 80	227.10
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 50	185 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	136 50	137 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	215 75	216 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172 50	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481 —	483 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	94 40	94 60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	— —
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89.50	90 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107 50	108.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m k.	95.25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99 50

5. Losy.

(za uke.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	123.75	124.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	25.—	25.50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19 50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107 —	107 —
Berlin za 100 tal.	— —	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107 —	107 25
Hamburg za 100 M. B.	94 75	95.—
Londyn za 10 ft. szt.	127 65	127 85
Paryż za 100 fr.	50.80	50 85

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6 08	6 09
detto. pełnej wagi	6 08	6 09
Korona	17 50	17.60
20frankówka	10 23	10 24
Rosyjski imperyał	10.45	10 50
Talar zwiazkowy	1.88	1.88½
Srebro	124.85	125 25
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 97½ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	57	—
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	67	40
Losy z 1860 roku	89	20
Akcye banku wiedeńskiego	700	—
„ „ kredytowego	180	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	30
Srebro	124	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	06½

Do dzisiejszego numeru dołączony jest „Dodatek nadzwyczajny“.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1490) **Edykt.** (3)

Nro. 7820. C. k. sąd obwodowy Tarnowski ogłasza publicznie, iż celem zaspokojenia wierzytelności p. Franciszka Xaw. Zassowskiego w kwocie 5000 złr. m. k. czyli 5250 zł. w. a. z procentem po 6% od dnia 1. kwietnia 1858 bieżącym. kosztami w kwotach 3 złr. 30 kr. i 11 złr. m. k., — 134 zł. 13 c., 59 zł. 48 c. 103 zł. 66 c., 6 zł. 98 c., 16 zł. 20 c., 24 zł. 10 c. w. a. już przyznanemi, tudzież kosztami w protokóle powyższym likwidowanemi, które się w ilości 29 zł. 2 c. w. a. obecnie przyznaje. — przymusową sprzedaż ½ części dóbr Gorzejowa górna i średnia. p. Bolesława Goławskiego i p. Klementyny z Goławskich Kozieradzkiej własnością będącej dozwala, która dnia 3. września 1867 o godzinie 10tej z rana w tutejszym sądzie pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Rzeczona ½ część dóbr Gorzejowa górna i średnia sprzedana zostanie na powyższym terminie i niżej ceny szacunkowej. w kwocie 5685 zł. 50²/₄ c. sądownie wypośrodkowanej, a to za cenę, jaką kto ofiaruje.

2. Ta ½ część sprzedaje się ryczałtem z wyłączeniem prawa wynagrodzenia za powinności urbaryalne.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 20tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 280 zł. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w c. k. austryackich rządowych albo indemnizacyjnych obligacyach, albo nareszcie w listach zastawnych galic. stanowego kredytowego Towarzystwa z niezapadłemi kuponami i talonem, jednakowoż podług ostatniego w dzienniku urzędowym Lwowskim umieszczonego kursu, nie przewyższającego tychże wartości nominalnej, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały. mocą której akt licytacyjny do sądu przyjęty został. trzecią część ceny kupna do tutejszego depozytu sądowego złożyć. w którą w gotówce złożony zakład wliczonym, zaś w efektach obligacyjnych złożony zakład kupicielowi po złożeniu w gotówce trzeciej części ceny kupna wróconym będzie.

5. Zaraz po wypełnieniu tego warunku (art. 4) najwięcej ofiarującemu, nawet gdyby tego nie żądał, dekret własności ½ części kupionych dóbr, z wyjątkiem wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne (w art. 2) obwarowanym, wydanym zostanie, on jako właściciel zaintabulowanym i ½ część dóbr tych w fizyczne jego posiadanie, jednakowoż na jego koszt oddaną będzie, oraz na takowej. nie zaś na wynagrodzeniu za zniesione powinności urbaryalne, które na kupiciela nie przechodzą. nietykalne zostaje, wszystkie ciężary hypoteczne z wyjątkiem ciężaru Dom. 289, pag. 116, n. 31 on. jako ciężaru gruntowego, który kupiciel bez strącenia od ceny kupna na siebie przyjąć jest obowiazany, zmazane i na cenę kupna przeniesione będą.

6. Resztę warunków licytacyi wolno jest chęć kupienia mającym wraz z aktem oszacowania i wyciągiem tabularnym w tutejszo-sądowej registraturze, a w dzień licytacyi u delegowanej komisyi licytacyjnej przejrzeć lub odpisać.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 11. lipca 1867.

(1477) **Edykt.** (2)

Nr. 1685. C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie czyni wiadomo, że do spadków po zmarłych bez rozporządzenia ostatniej woli jako to:

1. Jacka Król na dniu 21. stycznia 1831 w Stężnicy, bratanica Marya Król.

2. Stefanie Pytycz, na dniu 20. lutego 1848 w Średniejwsi, żona Marya Pytycz.

3. Iwanie Figel, na dniu 2. stycznia 1864 w Rajskiem, córka Nastka Figel.

4. Tymko Kość. w Wołkowyi na dniu 21. sierpnia 1847. syn Mikołaj Kość.

5. Iwanie Wołczyk. w roku 1849 w Horodku. córka Paraśka Wołczyk.

6. Po zmarłej na dniu 4. stycznia 1863 w Bukowcu z pozostawieniem kodycylu Annie Kiebak, córka Paraśka z Kiebaków Kapuściakowa, z prawa są powołani.

Ponieważ pobyt powyżej wymienionych dziedziców sądowi nie jest wiadomy. przeto wzywa się Maryę Król, Maryę Pytycz. Nastkę Figel, Mikołaja Kość, Parańkę Wołczyk i Paraśkę z Kiebaków Kapuściakowę, ażeby się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego rachując. do sądu tutejszego zgłosili i swoje oświadczenia do spadku wnieśli, bo w przeciwnym razie postępowania spadkowe z oświadczającemi się spadkobiercami i ustawionymi dla nich kuratorami. mianowicie z kuratorem dla pierwszej. Łuczką Król, drugiej, Leszkiem Haracewiat. trzeciej. Onufrem Figel, czwartego. Semkiem Gurniak. piatej. Andrzejem Segal, szóstej, Iwanem Kiebak. przeprowadzonemi zostaną.

Baligród, dnia 28. czerwca 1867.

(1495) **Edikt.** (3)

Nr. 1224. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Frysztak als Abhandlungsbehörde wird bekannt gemacht, daß im Orte Frysztak der k. k. Bezirkskanzelist Theodor Sliwiński am 20ten Mai 1867 kinderlos und ohne letztwillige Anordnung gestorben sei.

Es werden demnach die gesetzlichen oder wer sonst einen rechtlichen Anspruch auf den diesfälligen hat, aufgefordert, binnen Einem Jahre sich bei diesem Gerichte zu melden und seine Rechte nachzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist mit diesem Nachlaße vorschriftsmäßig verfügt werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Frysztak, am 20. Juli 1867.

(1491) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 1180. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach zawiadamia niniejszem p. Józefa Dunina, którego miejsce pobytu jest niewiadome, że przeciw niemu p. Wincenty Simon wniósł do tutejszego c. k. sądu na dniu 28. kwietnia 1867 do l. 1180 pozew o zapłacenie sumy 160 złr. m. k. czyli 168 zł. 50 c. w. a. wraz z przynależytościami, i o uznanie sądowego zapowiedzenia na części spadkowej po Longinie Rzepeckim w depozycie sądowym w Makowie, na rzecz zapozwanego się znajdującej za usprawiedliwione, — i że do rozprawy sumarycznej w skutek tego pozwu termin na dzień 17. września 1867, 10tą godzinę z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu zapozwanego Józefa Dunina nie jest wiadome, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania pozwanego, na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Henryka Krobickiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym wytoczony spór według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Poleca się zatem niniejszem pozwanemu, aby na powyżej oznaczonym terminie albo sam osobiście stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi powiatowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych środków prawnych do obrony użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam by sobie przypisać musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wadowice, dnia 6. czerwca 1867.

(1500) **E d i c t.** (1)

Nro. 26416. Vom **Lemberger** k. k. Landesgerichte als Concursinstanz wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Realisirung des zur Gantmasse des **Mayer Hescheles** gehörigen Vermögens die öffentliche Feilbietung des gemäß Inventars **ddto. 29.** November **1864** zu dieser Cridamasse gehörigen achten Theiles der sub Nr. **421²/₄** in **Lemberg** gelegenen Realität bewilligt wird, welche bei diesem k. k. Landesgerichte in drei auf den 2. September **1867, 14.** October **1867** und **11.** November **1867**, jedesmal um **10** Uhr Vormittags bestimmten Terminen, unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird, daß dieser Realitätsantheil bei dem ersten und zweiten Termine nur über oder um den Schätzungs- und Ausrufspreis pr. **1329** fl. **78¹/₂** kr. öst. W., bei dem dritten Termine aber unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird, daß als Vadium der Betrag von **132** fl. **98** kr. öst. W. zu erlegen sein wird, daß allen jenen, denen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. **Maly** mit Substituirung des Hrn. Advocaten **Meciński** beigegeben wurde, daß endlich die näheren Bedingungen und der Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. Mai 1867.

(1506) **E d y k t.** (1)

Nr. 10873. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Nep. Sławińskiego a w razie jego śmierci spadkobierców po nim pozostałych, że przeciw nim p. Bolesław Radwański dnia 22. czerwca 1867 do l. 10873 wniósł pozew o orzeczenie, że wszelkie prawa do pretensyi z powodu ewikcyi w stanie biernym dóbr Gołuchowice Dom 47. p. 231. n. 4. on. prenotowanej, przez przedawnienie zgasły, że zatem ewikcya ta ekstabulowaną być ma, w załatwieniu którego to pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na 16. października 1867 o 10tej godzinie rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanych jak również na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 10. lipca 1867.

(1516) **E d i c t.** (1)

Nr. 38444. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten **Leo Grodzicki** mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mit dem heutigen Beschluße z. Zahl 38444 über Gesuch des Klägers **Osias L. Horowitz** ddto. 6. Juli 1867 Z. 38444 gegen denselben wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 850 fl. öst. Währ. auf Grundlage des Wechsels ddto. Lemberg 29. März 1865 die Zahlungsauflage erlassen worden ist, und wurde der k. k. Landtafel aufgetragen, bei der im Lastenstande der Güter **Bzianka Dom. 368. p. 466. n. 17. on.** pränotirten Welselsumme pr. 850 fl. öst. Währ. anzumerken, daß **Osias L. Horowitz** am 6. Juli 1867 z. Z. 38444 wider **Leo Grodzicki** wegen Zahlung dieser Forderung beim k. k. Landes- als Handelsgerichte das Gesuch um Bewilligung des Zahlungsauftrages überreicht hat.

Da der Wohnort des Belangten **Leo Grodzicki** unkannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. **Czemeryński** mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. **Roiński** auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und Ersterem der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 17. Juli 1867.

(1521) **E d i c t.** (1)

Nr. 11416. Vom k. k. Kreisgerichte in **Stanislau** wird bekannt gegeben, daß der vom **Boruch Fritz** auf eigene Ordre ausgestellte 3 Monate a dato in **Buczacz** zahlbar vom **Efroim** und **Maria Halpern** zur ungetheilten Hand akzeptirten auf die Summe von 450 fl. öst. W. lautende Wechsel de dato 27. Jänner 1865 in Verlust gerathen ist.

Der Besitzer dieses Wechsels wird daher aufgefordert, binnen 45 Tagen nach der 3ten Einschaltung dieses Edictes diesen Wechsel bei Gericht zu erlegen, widrigens derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Stanislau, 10. Juli 1867.

(1523) **E d i c t.** (1)

Nr. 677. Vom **Przemyśler** k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der mit rechtskräftigem Urtheile des **Tarnower** k. k. Kreisgerichtes vom 12. August 1860 Z. 12299 durch Fr. **Sofie Chodylska** gegen Fr. **Marie de Zabierzewskie Nowosielecka** ersiegten, gegenwärtig Eigenthum des Hrn. **Jacob Schwarz** bildenden Summe von 2538 fl. 7¹/₂ kr. ö. W. aus der größeren Summe von 3832 fl. ö. W. sammt 5% vom 22. August **1862** laufenden Zinsen und Exekutionskosten im Gesammtbetrage von **81** fl. **59** kr. ö. W. die exekutive öffentliche Feilbiethung der im **Sanoker** Kreise gelegenen, der Fr. **Marie de Zabierzewskie Nowosielecka** gehörigen Güter **Nowosielce kozickie** bewilligt, und solche in zwei Terminen, am 2. September **1867** und am 2. October **1867** jedesmal um **10** Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrage pr. **24.241** fl. **20** kr. ö. W. bestimmt.

2. In diesen zwei Terminen werden diese Güter über oder um den Schätzungspreis veräußert.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet den 10ten Theil des Schätzungswerthes, d. i. den runden Betrag pr. 2500 fl. ö. W. entweder im Baaren, oder in galiz. Pfandbriefen, oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung notirten Kurse, der jedoch im Ganzen den Nominalwerth nicht übersteigen darf, als Vadium zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen. Das im Baaren erlegte Vadium wird dem Meistbiethenden in den Kaufpreis eingerechnet, das dagegen in Werthpapieren gegen Erlag der Baarschaft demselben rückgestellt, den übrigen Kauflustigen wird das von ihnen erlegte Vadium gleich nach beendigter Licitation von der Licitations-Kommission rückgestellt.

4. Sollten diese Güter in den obigen zwei Terminen über oder um den Schätzungspreis nicht veräußert werden, alsdann wird im Zwecke der Festsetzung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 2. October 1867 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welchem alle Hypothekargläubiger um so sicherer erscheinen sollen, widrigens die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitretend werden betrachtet werden.

5. Der Tabularauszug und der Schätzungsakt liegen in der h. g. Registratur zu Jedermanns Einsicht.

Von der Ausschreibung dieser Feilbiethung werden beide Theile und sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, diejenigen aber, welche nach Ausfertigung des letzten Tabularauszuges dieser Güter in die Landtafel gelangten oder denen der diese Feilbiethung bewilligende Bescheid, sowie andere diesbezüglichen späteren Bescheide entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, durch Edicte und durch den in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Zezulka bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 22. Mai 1867.

E d y k t.

Nr. 677. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wyrokiem c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dn. 22. sierpnia 1860 L. 10.299 wygranej przez p. Zofię Chodylską przeciw p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej obecnie p. Jakóba Schwarz własnej sumy 2538 złr. 7¹/₂ kr. w. a. z większej 3832 złr. w. a. pochodzącej z procentami 5% od 23. sierpnia 1862 bieżącymi kosztami egzekucyi w kwocie 81 złr. 59 kr. w. a. publiczną przymusową sprzedaż dóbr Nowosielce Kozickie w obwodzie Sanockim położonych p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej własnych się dozwala, która w dwóch terminach a to na dniu 2. września 1867 i na dniu 2. października 1867 **każdego razu o godzinie 10. przed południem** w tym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 24.241 złr. 20 kr. w. a.

2. W dwóch pierwszych terminach te dobra tylko powyż lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany 10 część ceny szacunkowej to jest w okrągłej kwocie sumę 2500 złr. w. a. gotówką, listami zastawnemi gal. Instytutu kredytowego, lub też obligacyami indemnizacyjnemi galic. podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej, który jednakowoż wartości imiennej przewyższać nie może, jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład gotówką złożony kupicielowi w cenę kupna wrachowany, zaś w papierach wartość mających, za złożeniem gotówki zwrócony zostanie. Innym licytującym komisya licytacyjna, zakład złożony zaraz po ukończeniu licytacyi wyda.

4. Na wypadek, jeżeliby dobra te w wyznaczonych powyżej dwóch terminach sprzedane nie zostały, wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 2. października 1867 godz. 4 po południu, na którym wierzyciele tem pewniej stawić się mają, ile że niestawający jako do żądania większości stawających przystępujący uważani będą.

5. Wyciąg hypoteczny, akt oszacowania w tutejszo sądowej registraturze do przeglądu się znajduje.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się strony tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr dozwalająca i wszelkie dalsze uchwały z jakichkolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jak też i tych, którzy po wydaniu wyciągu tabularnego dóbr Nowosielce na hypotece tych dóbr jakowe prawa zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adw. Dra Mochnackiego z substytucyą p. adw. Dra Zezulka.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 22. maja 1867.

(1529) **Kundmachung.** (1)

Nro. 44643. Zur Sicherstellung der Deckstofflieferung, d. i. Erzeugung, Zufuhr, Zerschläglung und Schlichtung zur Conservirung der in dem Bereiche des **Lemberger** Bezirksamtes gelegenen Straßen, und zwar in der 1., 2., 1. Viertel der 3. Meile der **Brodyer** Hauptstraße, dann in der 17., 18., 19. und 20. Meile der **Vereczkoer** Straße für das Jahr 1868 oder eine dreijährige Dauer, nämlich 1868, 1869 und 1870 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Deckstofferforderniß besteht:

	fl.	kr.
A. auf der **Brodyer** Straße in		
3780 Prismen im Fiscalpreise von . . .	17968	—
B. auf der **Vereczkoer** Straße in		
2245 Prismen in Fiscalpreise von . . .	13240	10
Zusammen 6025 Prismen im Fiscalpreise von	31208	10

österr. Währung.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem **Lemberger** Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis zum 22. August l. J. bei dem genannten Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche, nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte Offerten bleiben unberücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 44643. Ku zabezpieczeniu liwerunku materyału kamiennego, t. j. wydobycia, dostawy, rozbicia i ułożenia dla utrzymania gościńców znajdujących się w obrębie Lwowskiego urzędu powiatowego, a mianowicie 1., 2., 1szej ćwierci 3. mili głównego gościńca Brodzkiego, tudzież 17., 18., 19. i 20. mili gościńca wereckiego na rok 1868, albo też na trzyletni przeciąg czasu, mianowicie na lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebnym jest na ten cel następujący materyał kamienny:

	zł.	c.
A. na gościniec Brodzki		
3780 pryzm w cenie fiskalnej	17968	—
B. na gościniec Werecki		
2245 pryzm w cenie fiskalnej	13240	10
Razem 6025 pryzm w cenie fiskalnej . .	31208	10

w wal. austr.

Inne tak ogólne jak i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym we Lwowie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty z załączeniem 10% wadyum wnieśli najdalej po dzień 20. sierpnia r. b. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Poźniejsze, tudzież niełożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. lipca 1867.

(1482) **Edykt.** (3)

Nr. 7486. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyi na zaspokojenie prawomocnym nakazem płacenia z dnia 18. maja 1863 l. 3905 wygranej wierzytelności 7350 złr. w. a. z 5% odsetkami od dnia 1. lutego 1860 bieżącemi i kosztów w 4 kwotach 17 złr. 23 c., 9 złr. 66 c. i 8 złr. 12 c. w. a. dawniej a obecnie w kwocie 34 złr. 34 c. w. a. przyznanych, przymusowa sprzedaż ³/₄ części dóbr Rydoduby obwodu Czortkowskiego, dawniej p. Jana Ignacego 2 im. Zarudzkiego, a obecnie p. Kalixta Ochockiego własnych, w drodze publicznej licytacyi na rzecz p. Franciszka Brzedowskiego w dwóch 19. września i 17. października 1867, każdą razą o godzinie 9tej przed południem odbyć się mających terminach, pod następującemi warunkami rozpisuje:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wykazana wartość szacunkowa 42.837 złr. 72¼ c. w. a., niżej której w dwóch tych terminach wspomnione części sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiątą część szacunku w okrągłej sumie 4300 złr. w. a. jako zakład do rąk komisyi w gotówce, lub w publicznych papierach według ostatniego kursu Gazety Lwowskiej złożyć.

3. Najwięcej ofiarujący jest obowiązany połowę ceny kupna, w którą zakład się wliczy. w przeciągu dni 30 od doręczenia mu uchwały sądowej, akt licytacyjny do wiadomości przyjmującej, rachując — w gotówce do tutejszego depozytu sądowego złożyć, drugą zaś połowę ceny kupna z obowiązkiem płacenia 5% odsetek od dnia wprowadzenia go w fizyczne posiadanie kupionych części dóbr Rydoduby. rachując w półrocznych z dołu płacić się mających ratach w tymże samym czasie na nabytych częściach zabezpieczyć, a w 30 dniach po wydanej i w prawną moc wrosłej tabeli płatniczej do składu sądowego złożyć, lub temu wierzycielowi zapłacić, któremu sąd wypłatę przykaże.

Gdyż w razie przeciwnym utraca wadyum, a nabyte przezeń ³/₄ części dóbr Rydodub na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym terminie i niżej ceny szacunkowej — na żądanie któregokolwiek z wierzycieli sprzedane będą.

4. Gdyby powyższe ³/₄ części dóbr Rydoduby w dwóch powyż wyznaczonych terminach wyżej ceny szacunkowej. lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane nie były. w takim wypadku wyznacza się do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin na dzień 17. października 1867 godz. 3cią po południu, a na wyznaczyć mającym się trzecim terminie będą części te dóbr Rydodub i niżej ceny szacunkowej sprzedane.

5. Akt oszacowania, wykaz opłacanych rocznie podatków, inwentarz pól i budynków, jako też wyciąg tabularny można w tutejszej registraturze sądowej, albo w czasie odbywającej się licytacyi przy komisyi przejrzeć.

O rozpisanej licytacyi zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, a to: Teresę z Białeckich Witwickę. Dawida Horowitz, Rubina Golde, a właściwie Godel Wolfa Sufrin, Sehewę Rozenzweig, Freude Kaufmann. Beclę Jäger Leiba Wieser, jako też tych wierzycieli. którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego. t. j. po dniu 8. maja 1867 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Weissteina z substytucyą p. adwokata Dr. Schmidta ustanowionego i przez edykt.

Tarnopol, dnia 8. lipca 1867.

(1530) **Kundmachung.** (3)

Nr. 2478. Zwischen der k. k. Postanstalt und der Impressa generale delle Diligenze e Messaggerie in Mailand ist ein Uebereinkommen getroffen worden, in Folge dessen vom 1. August l. J. an Fahrpostsendungen aus Oesterreich und dem Auslande nach den in dem unten folgenden Verzeichniße aufgeführten Orten Italiens und des Kirchenstaates und umgekehrt versendet werden können.

Aus diesem Anlasse wird Folgendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

1. Vom 1. August l. J. angefangen können Fahrpostsendungen nach Italien und dem Kirchenstaate entweder unfrankirt, oder bis Cormons oder Roveredo frankirt aufgenommen werden.

Sobald die Tarifen der genannten Messagerie-Unternehmung festgestellt sein **werden**, werden die Fahrpostsendungen entweder unfrankirt, oder bis zum Bestimmungsorte frankirt angenommen werden.

2. Rücksichtlich der äußeren Beschaffenheit der Fahrpostsendungen aus Oesterreich nach Italien und dem Kirchenstaate, sind die bezüglich des inneren Fahrpostverkehrs geltenden Bestimmungen maßgebend.

3. Den Frachtsendungen nach Italien muß ein in deutscher und italienischer, oder in deutscher und französischer Sprache abgefaßter Frachtbrief beigegeben werden, und es müssen dieselben außerdem von zwei Zolldeklarationen begleitet sein, deren eine in deutscher, die andere aber in italienischer und französischer Sprache abgefaßt sein muß.

4. Fahrpostsendungen nach Italien und dem Kirchenstaate dürfen keine Briefe enthalten.

5. Sendungen nach den italienischen Hafenorten Venedig, Ravenna, Ancona und Brindisi können auch ferner auf dem Seewege über Triest versendet werden, und es wird für Sendungen nach diesen Orten, wenn nicht der Aufgeber auf dem Frachtbriefe einen anderen Beförderungsweg angegeben hat, stets der Seeweg als der wohlfeilere gewählt werden.

Auch Sendungen nach den in dem unten folgenden Verzeichnisse nicht enthaltenen Orten Italiens, können fortan auf dem Seewege über Triest befördert werden.

6. Sendungen, welche einem zollämtlichen Verfahren unterliegen, sind behufs der Zollamtshandlung je nach ihrer Instradirung an eines der Hauptzollämter in Görz, Roveredo oder Triest anzuweisen.

7. Für Verluste, Abgänge oder Beschädigungen, welche sich nach Uebergabe der Sendungen an die italienische Transport-Unternehmung ereignen, wird den Versendern nur insoweit Ersaß geleistet, als die Verluste, Abgänge oder Beschädigungen durch ein Verschulden oder Versehen der Bediensteten der erwähnten Transport-Unternehmung veranlaßt worden sind.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

Verzeichniß

aller Ortschaften in Italien, nach welchen Fahrpost-Sendungen zur Beförderung angenommen werden können.

Acqui,	Novi,
Alessandria,	Nunzialella,
Ancona,	Ortona,
Arezzo,	Padua,
Arona,	Parma,
Arquá,	Pavia,
Asti,	Pesaro,
Bari,	Pescantina,
Barletta,	Pescara,
Battaglia,	Pescia,
Bergamo,	Peschiera,
Biella,	Piacenza,
Bologna,	Pinerolo,
Brescia,	Pisa,
Brindisi,	Pistoja,
Busto Arsizio,	Polesella,
Camerlata,	Pontedecimo,
Carrara,	Pontedera,
Casale,	Pontelagoscuro,
Casarsa,	Puntesiere,
Castel Bolognese,	Pordenone,
Castelfranco (di Bologna),	Poretta,
Chivasto,	Prato,
Civitavechia,	Ravenna,
Codogno,	Reggio (d'Emilia),
Como	Rimini,
Conegliano,	Rom,
Crema,	Rovigo,
Cremona,	Sacile,
Cuneo,	Saluzzo,
Desenzano,	Santia,
Empoli,	Salina,
Este S. Elena,	S. Benedetto,
Faenza,	S. Bonifacio,
Fano,	S. Maria Maddalena,
Ferrara,	Sesto Calende,
Florenz,	S. Severo,
Foggia,	S. Pier d'Arena,
Forli,	S. Pietro in Casale,
Gallarate,	Sinigaglia,
Genua,	Spezia,
Imola,	Susa,
Jorea,	Tavernelle,
Lecce,	Termoli,
Lecco,	Turin,
Livorno,	Torneberetti,
Lodi,	Tortuna,
Lonato,	Trani,
Lonigo,	Treviglio,
Lucca,	Treviso,
Lugo,	Udine,
Mantua,	Valenza,
Massa,	Varese,
Mestre,	Vasto,
Mailand,	Venedig,
Modena,	Vercelli,
Monselice,	Vergato,
Montebello (Veronese),	Verona,
Montecatini,	Viareggio,
Montevarchi,	Vicenza,
Monza,	Vigerano,
Neapel,	Villafranca,
Novachio,	Voghera,
Novara,	Voltri.

(1526) **Edykt.** (3)

Nr. 3394. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem z życia i pobytu niewiadomą p. Barbarę Sokulską, tudzież tejże możliwych z imienia. życia i pobytu nieznanych sukcesorów, iż w tutejszym c. k. sądzie pod dniem 11. czerwca 1867 do l. 3394 przeciw nim sukcesorowie Julii Br. Gostkowskiej, mianowicie: pp. Roman, Mieczysław, Zygmunt i Władysław Gostkowscy, Sydonia z Gostkowskich Gerzabkowa, Bronisława z Gostkowskich Potocka, Julia Gostkowska, tudzież p. Bazyli Br. Gostkowski i p. Anastazy Maslewski pozew o extabulowanie sumy 4000 złp. z dóbr Męciny dolnej i przyległości wytoczyli, że do ustnej rozprawy na dzień 4. września 1867 o godzinie 10tej zrana termin wyznaczono, i że dla p. Barbary Sokulskiej i jej możliwych sukcesorów kuratorem p. adwokata Dr. Zajkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Bersona ustanowiono.

O czem się niewiadomą z życia i pobytu p. Barbarę Sokulską, tudzież jej możliwych sukcesorów z tem zawiadamia. ażeby swemu kuratorowi informacyę udzielili. lub innego zastępcę postanowili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 1. lipca 1867.

(1531) **Edykt.** (3)

Nr. 1360. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce Marcinowi Sowińskiemu i Walentemu Wojtysko niniejszym edyktem wiadomo czyni. iż małżonkowie Antoni i Antonina Surowkowie w tutejszym c. k. sądzie prosbę podali. ażeby za właścicieli kupionych od Marcina Sowińskiego ⁶/₁₂ części. a od Walentego Wojtysko ¹/₁₂ części realności w Wieliczce pod Nr. 103-132 leżącej zaintabulowani zostali. Ponieważ zaś sądowi miejsce zamieszkania Marcina Sowińskiego i Walentego Wojtysko niewiadome jest. i jeżeli ci już może nie żyją. także ich spadkobiercy z imienia. nazwiska i miejca pobytu niewiadomi są. przeto c. k. sąd w celu zawiadomienia ich o dozwolonej powyżej wzmiankowanej intabulacyi, ustanawia im z urzędu za kuratora p. Ludwika Łapińskiego. i temu uchwałę sądową proszonej intabulacyi dozwalającą wręcza, i o tem ich niniejszym edyktem w tym celu zawiadamia. ażeby stosownie do ustawy sądowej praw swych. jakie im przysłużają. przestrzegać i bronić mogli.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka. dnia 15. lipca 1867.

(1512) **Edykt.** (3)

Nr. 11217. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomem czyni. iż na żądanie p. Ambrozego Grabowskiego w drodze egzekucyi wyroku c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 12. czerwca 1865 l. 10536 przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia należytości p. Ambrozemu Grabowskiemu przeciw p. Adamowi Stattlerowi przyznanej. mianowicie sumy 18000 złotp. z procentem po 5proc. od dnia 25. lipca 1864 i kosztami w ilości 12 zł. 31 kr., 17 zł. 60 kr. i 23 zł. 63 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod liczbą 298 Gm. VIII. (29 Dz. VI. w Krakowie położonej, a to w dwóch terminach, mianowicie: dnia 29. sierpnia 1867 i 19. września 1867 każdym razem o godzinie 10. przed południem w c. k. sądzie krajowym krakowskim pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 18683 zł. 35 kr. w. a. i realność powyższa tylko przy rzeczonych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną będzie.

2. Chęć kupna mający złoży jako wadyum przy licytacyi kwotę 1870 zł. w. a. do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach państwa. albo w listach zastawnych kredytowego towarzystwa galicyjskiego, wraz z kuponami, a to według ostatniego ich kursu na giełdzie wiedeńskiej, jaki w Gazecie krakowskiej „Czas" pod rubryką „pieniądze" notowanym będzie. Złożone wadyum kupiciela zatrzymanem, innym zaś licytantom wrócone będzie.

Reszta warunków licytacyi w registraturze sądowej przejrzaną być może.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymuje dłużnik i wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych. zaś z miejsca pobytu niewiadomi, jako to: Tomasz Obrębski. sukcesorowie Kinastów, Wilhelmina Hübner. Samuel Berman, tudzież ci, którzy po dniu 22. czerwca 1867 do hypoteki weszli, lub którymby rezolucya obecna z jakiegobądź powodu przed terminem licytacyi doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Balko, któremu za zastępcę p. adwokat krajowy Dr. Zucker dodanym zostaje.

Kraków, dnia 15. lipca 1867.

(1502) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 1193. Bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Rawa ist eine Bezirksrichterstelle mit einem Jahresgehalte von 1260 fl. öst. W. eventuell mit 1155 fl. und 1050 fl. öst. W. erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach der in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853 Nr. 81 R. G. Bl. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der 3ten Einschaltung in die Lemberger Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

(1508) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 597. Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird zur Besetzung der bei diesem k. k. Kreisgerichte in Erledigung gekommenen Stelle eines Kreisgerichtsrathes mit dem Gehalte jährlicher 1260 fl. öst. Währ. der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Vorschrift des kaiserl. Patentes vom 3. Mai 1853 Nr. 81 R. G. Bl. eingerichteten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Wiener Zeitung bei dem obbezeichneten Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen, und die Bewerber aus dem Disponiblitätsstande überdies die Nachweisung zu liefern, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpuncte an sie in Disponiblität getreten sind, und bei welcher Casse sie ihre diesfälligen Genüße beziehen.

Rzeszów, am 22. Juli 1867.

(1518) **Edykt.** (2)

Nr. 41862. C. k. sąd krajowy jako handlowy Schame Langenas z pobytu niewiadomego niniejszem uwiadamia, że przeciw niemu Debora Mendrochowicz negocyantka ze Lwowa, pod dniem 23. lipca 1867 do liczby 41862 prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę 300 zł. w. a. z p. n. wniesła i że równocześnie nakaz płatniczy wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Schame Langenasa nie jest wiadome postanawia się temuż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adwokata Dra. Blumenfelda z substytucyą p. adwokata Dra. Męcińskiego, pierwszemu nakaz płatniczy się doręcza, o czem pozwanego Schame Langenasa niniejszym edyktem się uwiadamia.

Lwów, dnia 24. lipca 1867.

(1511) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 630. W celu wydzierzawienia wyszynku i wyrobu trunków czyli propinacyj w obrębie gminy krol. woln. miasta Krosna na przeciąg trzech lat, to jest od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1870 r., odbędzie się w kancelaryi magistratu tutejszego na dniu 5. września b. r. publiczna ustna licytacyja, która w razie niekorzystnego wyniku w dniu 19go września, a trzecia w dniu 10. października 1867 r. przedsięwziętą zostanie, takowa rozpoczynać się będzie o godzinie 9tej przed południem i trwać do 6tej wieczor.

Na którąto licytacyę chęć wydzierzawienia mających z tym dodatkiem się zaprasza, że cena wywołania 3213 zł. w. a. rocznie wynosi, od której 10proc. zakład przed rozpoczęciem licytacyi do rąk przewodniczącego złożony być ma.

Pisemne oferty według istniejących przepisów wystawione i powyższym zakładem zaopatrzone, będą aż do zamknięcia ustnej licytacyi przyjmowane.

Bliższe warunki mogą być w kancelaryi magistratu tutejszego w zwykłych godzinach kancelaryjnych przejrzane.

Krosno, dnia 19. lipca 1867.

(1517) **Edykt.** (2)

Nr. 40321. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejca pobytu niewiadomych p. James Henry dw. im. Hickej i panią Maryannę Hickey, iż w skutek wniesionego przeciw nim podania pani Goide Präger z dnia 16. lipca 1867 do l. 40321 uchwałą z dnia 17. lipca 1867 do l. 40321 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1100 zł. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi Malinowskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego..

Lwów, dnia 17. lipca 1867.

(1527) **Kundmachung.** (2)

Nr. 44360. Mit dem Erlaße des h. Handelsministeriums vom 27. Juni 1867 Z. 8969/1057 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post für die Periode vom 1ten Juli bis Ende Dezember 1867

in Westgalizien mit	1 fl.	22 kr.
„ Ostgalizien „	1 „	4 „
und der Bukowina	1 fl	2 „

österr. Währ. festgesetzt worden.

Lemberg, am 15. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 44360. Rozporządzeniem wysokiego ministerstwa handlu z 27go czerwca 1867 l. 8969/1057 ustanowioną została opłata na jazdę pocztową od jednego konia i pojedyńczej poczty na czas od 1. lipca do końca grudnia 1867:

w Galicyi zachodniej na	1 zł.	22 c.
„ „ wschodniej „	1 „	4 „
a na Bukowinie	1 -	2 „

wal. austr.

Lwów, dnia 15. lipca 1867.

(1519) **Konkurs.** (2)

Nr. 713. Celem prowizorycznego obsadzenia posady:

Oficyała miejskiej izby obrachunkowej w X. klasie dyet z płacą 630 zł. i prawem posunięcia się na wyższą płacę 735 zł., — jako też posady *ingrosisty miejskiej Izby obrachunkowej* w XI. klasie dyet z płacą 525 zł. rocznie, tudzież posad, które przy tem obsadzeniu opróżnić się mogą, a to: oficyałów kasy miejskiej w XII. klasie dyet z płacą 472 zł. 50 kr. i ingrosistów miejskiej Izby obrachunkowej w XI. klasie dyet z płacą 420 zł. w. a. rozpisuje się konkurs *do dnia* ***24. sierpnia 1867*** *r.*

Starający się o te posady wniosą w powyższym terminie swe podania w drodze przepisanej do *prezydyum magistratu król. stołecznego miasta* ***Lwowa*** i złożą podaniami dowody co do wieku, ukończonych szkół, znajomości języków krajowych i niemieckiego, biegłości w rachunkowości i służby dotychczasowej

Od prezydyum magistratu kr. stoł. miasta.

Lwów, dnia 26. lipca 1867.

(1514) **Edict.** (2)

Nr. 39161. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Herrn Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Awigdor Fränkel ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 500 fl. öst. W. s. N. G. an denselben am 17ten Juli 1867 Zahl 39161 erlassen wurde.

Da der Wohnort des Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Dr. Malinowski mit Substituirung des H.rn Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 17. Juli 1867.

(1515) **Edict.** (2)

Nr. 38445. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Leo Grodzicki mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mit dem Beschluße vom Heutigen über Gesuch des Osias L. Horowitz vom 6. Juli 1867 Zahl 38445 wider ihn auf Grundlage des Wechsels ddto. Lemberg 17. Dezember 1864 Summe 2000 fl. öst. W. eine Zahlungsauflage erlassen, ferner, daß der k. Landtafel aufgetragen worden ist, bei der im Lastenstande des Gutes Bzianka Dom. 368. pag. 466. n. 17. on. pränotirten Wechselsumme pr. 2000 fl. anzumerken, daß Osias L. Horowitz gegen Leo Grodzicki wegen Zahlung derselben s. N. G. beim hiesigen Gerichte unterm 6. Juli 1867 Zahl 38445 das Zahlungsauflagegesuch überreicht hat.

Da der Wohnort des Belangten Leo Grodzicki unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvokat Dr. Czemeryński mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Roiński auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 17. Juli 1867.

(1509) **Edikt.** (2)

Nr. 414. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mikulińce wird hiemit bekannt gegeben, es werde zur Einbringung der Summe von 43 fl. 50 kr. s. N. G. als Restbetrag der vom Samuel Fried gegen Peter Zukiewicz ersiegten Summe von 73 fl. öst. W. die dem letzterem gehörende in Ostalce unter der N. Z. 7 sub Rep. Nr. 48 liegende keinen Tabularkörper bildende Realität am 18ten October 1867 im Executionswege veräußert, und an diesem Termine auch unterm Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Die Licitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Mikulińce, am 25. Juni 1867.

(1520) **Edykt.** (2)

Nr. 13.331. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszym z miejsca pobytu niewiadomego Froima Burg, iż uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 13.331 przeciw niemu na rzecz Berla Popper nakaz zapłaty na 500 złr. w. a. zpn. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Skwarczyńskiemu ze substytucyą p. adw. Dr. Maciejowskiego doręczony został.

Stanisławów dnia 24. lipca 1867.

(1522) **Edykt.** (2)

Nr. 12.581. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszym nieobecną p. Magdalenę Wiszniewską, że przeciw niej na podstawie wekslu z dnia 15. kwietnia 1864 na rzecz Jakóba Bretholz nakaz płatniczy pod dniem 30. stycznia 1867 l. 1712 pto. 350 złr. wydany i ustanowionemu dla niej kuratorowi w osobie p. adwokata Maciejowskiego z substytucyą p. adwokata Rosenberga doręczony został.

Stanisławów dnia 17. lipca 1867.

(1513) **Edict.** (2)

Nr. 2266. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gegeben, es habe Anna Dyczek 2ter Ehe Dobija wider Josef Joneczko wegen Zahlung der Summe pr. 42 fl. öst. Währ. s. N. G. unterm 2ten Mai 1867 Zahl 2266 eine Klage überreicht, worüber der Termin zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache auf den 16. August 1867 um 9 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Wohnort des belangten Josef Joneczko unbekannt ist, so wird für denselben auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator der Herr Advocat Dr. Eisenberg bestellt und der Belangte aufgefordert, diesem im Falle er selbst zur Tagsatzung nicht erscheinen sollte oder einem anderen zu bestellenden Rechtsfreunde seine Behelfe mitzutheilen.

Biała, am 3. Mai 1867.

(1528) **Kundmachung.** (2)

Nr. 45326. Zur Sicherstellung der Deckstofflieferung, d. i. Erzeugung, Zufuhr, Zerschläglung und Schlichtung zur Conservirung der Jaworower Verbindungsstrasse in den Bezirken Lemberg und Grodek für das Jahr 1868 oder eine dreijährige Lieferungs-Periode 1868, 1869 und 1870 wird hiemit die Offerhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Deckstoff-Erforderniß besteht:

Für die 1te Meile im Bezirke Lemberg in

780 Prism. im Fiscalpr. von	4614 fl.	70 kr.
dann für die 2. u. 3. Meile sowie für das 1. u. 2. Viertel der 4ten Meile im Bezirke Grodek in 1430 Prism. im Fiskalpr. v.	6001 „	55 „
zusammen 2210 Prism. im Fiscalpr. v.	10616 fl.	25 kr.

österr. Währ.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich die mit der hierortiger Verordnung vom 13ten Juni 1856 Zahl 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei den k. k. Bezisksämtern in Lemberg und Grodek eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10%tigen Vadium belegten Offerte längstens bis zum 21. August l. J. bei dem k. k. Bezirksamte Lemberg zu überreichen.

Nachträgliche nicht vorschriftsmäßig ausgestellte Offerten bleiben unberücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 45326. Ku zabezpieczeniu liwerunku materyału kamiennego, to jest wydobycia, dostawy, rozbicia i ułożenia dla utrzymania jaworowskiego gościńca łącznego w powiatach lwowskim i grodeckim na rok 1868, albo też na trzyletni peryod dostawy w latach 1868, 1869 i 1870, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebnym jest na ten cel następujący materyał kamienny:

Na przestrzeni 1. mili w powiecie lwowskim:

780 pryzm w cenie fiskalnej	4614 zł.	70 c.
na przestrzeni 2. i 3. mili, tudzież 1. i 2. ćwierci mili 4tej w powiecie grodeckim: 1430 pryzm w cenie fiskalnej	6001 „	55 „
razem 2210 pryzm w cenie fiskalnej	10616 zł.	25 c.

wal. austr.

Inne tak ogólne jak i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przejrzeć w c. k. urzędach powiatowych we Lwowie i Gródku.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty z załączeniem 10-proc. wadyum wnieśli najdalej po d. 21. sierpnia b. r. do c. k. urzędu powiatowego we Lwowie.

Późniejsze, tudzież nieułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. lipca 1867.

(1507) **Edikt.** (3)

Nr. 1618. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Monasterzyska wird kundgemacht, daß über das Ersuchschreiben des Stanislauer Kreisgerichtes vom 1. August 1866 Zahl 13040 zur Einbringung der dem Chaim Hessel zuerkannten Wechselsumme pr. 150 fl. s. N. G. die executive Feilbiethung der dem Schuldner Nahemie Düftler respective zu dessen liegender Nachlaßmasse gehörigen in Monasterzyska gelegenen auf 800 fl. öst. Währ. gerichtlich geschätzten Realität in drei Terminen, und zwar: am 24. September, 22. October und 26. November 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten, und daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen wenigstens um den Schätzungswerth am letzten Termine auch unter demselben veräußert werden wird.

Die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Monasterzyska, am 2. Juli 1867.

Doniesienia prywatne.

(1542) **Obwieszczenie.** (2)

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że oprócz dziennych pociągów osobowych Nr. 3. i 4., które obecnie na całej przestrzeni między Krakowem a Lwowem są już w ruchu, także pociągi mieszane Nr. 1. i 2. tymczasowo między Dębica a Lwowem aż do całkowitego otwarcia ruchu pociągów towarowych, który z końcem przyszłego tygodnia nastąpi — począwszy od dnia dzisiejszego kursować będą.

Równocześnie przyjmowane będą towary do przewozu między Krakowem i Czarną jako też Dębicą i Lwowem. Przewiezienie takowych na osi między Czarną a Dębicą pozostawia się własnemu staraniu P. T. interesowanych.

Lwów, dnia 30. lipca 1867.

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.